

Överlevnadsmanuskript nr 400 – 26 februari 2014

Via Aisha North

Som många av er redan har märkt, så har de inkommande energierna börjat påverka er på många olika sätt, och även om ni ibland kommer att ha svårt att hitta ord för det ni upplever, kan vi bara säga att ni går igenom något som ingen levande varelse någonsin tidigare har upplevt. Ni är pionjärer i ordets rätta bemärkelse och som sådana trampar ni redan på jungfrulig mark, och resten av er resa kommer att ta er ännu längre in i dessa okända vatten.

Vi vet att detta kan låta förvirrande för en del av er, men återigen, ni skickas inte ut på en vild och hänsynslös jakt efter något som inte går att fånga, ni har snarare skickats ut på en resa som tar er tillbaka till er själva. Vi är medvetna om att dessa ord låter som en upprepning för en del av er, och det med rätta, eftersom det inte finns någon bland er som tog de första stegen på den här resan igår. Nej, det här är för er alla en resa som började för mycket länge sedan, och även om ni bara har minnen av vad ni har gjort i er nuvarande kropp, så låt oss bara säga att ingenting ni någonsin har gjort har varit utan detta mål i sikte.

Denna resa har varit mycket, mycket längre än ni kan förstå för närvarande, och innan ni börjar bli ännu mer utmattade av att tänka på innebörden av detta, låt oss som hastigast påminna er om att ni är här nu på den sista sträckan för att uppnå det slutliga målet som ni har strävat mot – till synes för evigt.

Vi vet mycket väl att för många av er låter inte detta som någon tröst, för även om ni bara fokuserar på denna enda livstid, så kommer till och med det att vara alltför ansträngande att begrunda, och just nu kanske ni till och med känner det som att ni inte har förändrats ett dugg som person. Det är verkligen förståeligt, för hela den här processen kommer på många olika sätt att försvaga er förmåga att tydligt se, inte bara er själva, utan hela den här processen.

Er syn kommer att bli suddig på alla möjliga sätt, och så kommer också att vara fallet med er förmåga att uppfatta sanningen. Men ändå är vi säkra på att ingen av er kan säga att ingenting har hänt, och att ni fortfarande sitter fast i samma gamla vanor. För ingenting är längre vad det har varit, vare sig ni tittar på utsidan eller insidan, men det kommer fortfarande att finnas de som försöker övertyga er om att det inte är sant.

De kommer att försöka hamra in samma gamla budskap av förtvivlan, desillusion och maktmissbruk och det kan vara svårt att ignorera dessa röster när ni själva verkar sitta fast på ett ställe som inte ger er annat än hårt arbete. Och så kanske ni vacklar igen och känner att ert självförtroende försvinner och ni kanske tycker att ni blivit lurade hela tiden, och ni kommer att tänka att ni har skickats på en spökjakt för att roa några osynliga makter som verkar gilla att driva med er.

Vi kan förstå det, och vi klandrar ingen för att de får sådana idéer i sina huvuden. För ert huvud har blivit väl programmerat för att fastna i den här typen av mönster och mentala spiraler, där ni verkar gå runt, runt i ett ändlöst mönster av förtvivlan och hopp, bara för att falla tillbaka i förtvivlan igen. ***Men vi vet också att de flesta människor som läser dessa ord har lyckats ta sig loss från dessa gamla hjulspår av misströstan. De har redan lagt ett avstånd till den person de brukade vara och de drar och sliter i de få återstående trådarna som fortfarande försöker hålla dem tillbaka.***

Men då och då kan det kännas som att ni till synes är tillbaka i de gamla hjulspåren igen, och kämpar för att inte tappa hoppet om att allt som ni har uppnått har varit förgäves och att ni är tillbaka på ruta ett. Men det är ni inte, ni bara upplever ett försök av den gamla programmeringen, spöket i maskineriet om ni så vill, som gör ett sista försök att locka er att tro att detta spöke, denna skimrande

illusion är på riktigt, men det är den inte. Närhelst ni får besök av dessa gamla spöken från det förflutna, är allt ni behöver göra att helt enkelt fokusera på er själva och inte låta dem påverka er med sina falska informationer och sin propaganda.

För kom ihåg att rösterna från denna gamla spökstad gör sig fortfarande påminna, det vill säga om ni väljer att lyssna på dem. Om ni istället väljer att ignorera dem, kommer ni istället att höra de andra rösterna högt och klart, och de meddelande de kommer med är verkligen av ett helt annat slag. För de kommer med sanningen i form av ljus, och det ljuset har bara en sak att förmedla – och det är budskapet om Kärlek.

Konventionell visdom säger att hat är motsatsen till kärlek, men många av er har redan upptäckt den verkliga sanningen; att rädsla är motsatsen till kärlek och rädsla trivs när den lyckas knuffa undan fokuset från ljuset, för då börjar tankarna vandra iväg av sig själva igen, och som vanligt kommer de att söka sig tillbaka till det de redan känner till. Kom ihåg att hjärnan kan vara väldigt bra på att undvika förändringar i någon form, och bara tanken på att ge sig in på okänd mark kan bli för mycket för ett sådan försiktig mänsklig hjärna.

Det här sägs inte för att misskreditera någon del av er, minst av allt er hjärna. Vi säger det helt enkelt för att påminna er om att från början var er hjärna inställd på överlevnad, och allteftersom tiden gick och andra krafter, som inte representerade ljuset kom emellan, blev den här överlevnadsinstinkten ännu djupare förankrad i er och denna version av den reagerade på en impuls som var mycket starkare än alla de andra, nämligen rädslan.

Genom tiderna har rädslan pulserat i och omkring er alla så starkt att den har blivit en dominerande kraft inom er. Att inte reagera på denna instinktiva reaktion närhelst ni stöter på något nytt och okänt, har verkligen tagit er alla lång tid att bemästra. Men nu kan ni hantera den som ni alla har bevisat gång på gång, för ni har redan blivit mästare i att behärska konsten att se på förändringar som något oundvikligt, och därmed har ni lyckats att kliva ur de gamla hjulspåren av rädsla.

Men, som vi tidigare har sagt, det gamla spöket kommer fortfarande att försöka titta fram då och då, och vi vågar gissa att ni alla har haft er beskärda del av dessa pustar av gamla desillusioner och desperation, orsakade av den kvardröjande lukten av det gamla.

Det är därför vi återvänder gång på gång, för att påminna er om vilka ni verkligen är och varför ni går igenom denna monumentala förändring. Det är inte för att ”underhålla” oss eller någon annan del av Skapelsen. Nej, det är för att befria inte bara er, utan hela er planet från den här gamla och förlamande kontrollkraften, den som sticker upp sitt huvud och sänder ut signaler av rädsla varje gång någon försöker gå utanför de gamla gränserna.

Men ni har redan överträtt dessa gränser, i själva verket har ni lämnat dem bakom er för länge sedan, men det får inte den gamla rösten att tystna i sina försök att få er tillbaka in i fällan igen. Ni har för länge sedan passerat den återvändningspunkten, och även om ni skulle uppleva samma förlamande reaktion i magen som brukade trigga igång rädslan i er, så var medvetna om att det bara är en illusion det också.

Ni styrs inte längre av denna rädsla och därför kan den bara få er fysiska kropp att reagera till en viss grad, innan era sinnen träder in och avhjälper det hela. Ni är äldre och visare nu, så när ni känner att de gamla mönstren besöker er, behöver ni bara gå till ert inre lugnande rum. För varje gång ni gör det kommer ni att känna den kärlek som pulserar starkare och starkare där, och ni kommer att känna att denna puls inte bara kommer från ert inre. Nej, denna puls är den kosmiska kärlekpulsen som aldrig slutar slå, och som kommer att förse er med allt ni behöver när ni fortsätta in till dessa utforskade platser.

Ni kommer aldrig att ha brist på kärlek, men ni kommer snart att ha brist på ursäkter för att ni inte tror på denna allsmäktiga kraft som finns omkring er. Även om er kropp och er hjärna kanske skriker om nåd av ren utmattning från tid till annan, har ni inga problem med att få tillgång till denna enorma kärlekskraft. För ni är alla så djupt involverade i detta ofantliga intergalaktiska kärleksnät nu, att det inte finns en chans att ni inte skulle få ett positivt svar om ni sände ut en förfrågan om påfyllning, om ni skulle behöva det.

Det finns där och väntar på att ni ska välkomna det med öppna armar, och när ni gör det spelar det ingen roll hur högt den där rösten av rädsla ropar, för ni kommer aldrig att lyssna på den igen, någonsin. Ni kommer att se den för vad den är, bara en sur, kvardröjande odör från gamla dagar, dagar när ni var en mycket annorlunda person mot vad ni är idag. Då var ni bara en människa - nu är ni en Mästare.

Översättning Ulla Krogh – www.st-gemain.se

Av Aisha North ~ <http://aishanorth.wordpress.com/>